

LUSTRUM VAKSCHOOL VOOR TYPOGRAFIE TE UTRECHT.
De vakschool voor typografie te Utrecht herdacht in de afgeloopen week haar 2e lustrum. Onze foto geeft een groep van leeraren en leerlingen vóór de school.

NEDERL. BOND VAN BOEKDRUKKERSPATROONS.
Op 3 en 4 Juli hield de Nederlandsche Bond van Boekdrukkerspatroons in de groote zaal van „Artis" te Amsterdam een Prijscongres.

(Vervolg van pag. 6).

naar mijn wenschen voegt, zal ik dit papiertje graag vernietigen."

„En anders . . . ." Charles maakte den zin niet af.

„Juist mijn jongen," vulde de markies zoetelijk glimlachend aan, terwijl hij zijn snuifdoos weer dichtdeed en op het deksel klopte als had hij zijn beminden neef daarin gevangen. „Als je mijn zin niet doet, bevind je je morgen aan den dag op een veilige plaats waar je geen dwaasheden meer kan uithalen en mij verder benadeelen."

Charles Louis dacht een oogenblik na. Hoe onfeilbaar zulk een lettre de cachet ook werkte, er bestond toch altijd nog de kans dat hij de werking kon verlammen, indien hij slechts genoeg tijd had om zijn onderhoorigen in te lichten. Hij was er zeker van dat de boeren hem, dien zij op de handen droegen en wiens naam zij elken dag zegenden, zouden helpen met alles wat in hun vermogen was. Hij zou de zaak ruchtbaar maken en ontevredenheid onder de boeren verwekken.

Hij had genoeg invloedrijke vrienden die alle pogingen in het werk zouden stellen om hem te redden, indien ze vooruit op de hoogte gebracht waren. Had hij echter die gelegenheid niet, dan zouden ze zich uit vrees niet met zijn verdwijning durven bemoeien.

„Ik wil over uw voorstel nadenken oom," zeide hij.

„Dat gaat niet jongen," zeide de markies, voorzichtig zijn kanten jabot schikkend. „Ik heb maatregelen getroffen om voor vannacht je besluit te vernemen en daarnaar te handelen."

Nogmaals verbleekte Charles Louis, doch hij schaamde zich zijn vrees. — „U kunt toch niet van plan zijn mij op te lichten op mijn eigen kasteel, en temidden van mijn bedienden ?"

„Neen, niet precies dat, maar toch wel zoo iets. Doch laten we den tijd niet nutteloos verknoeien. Welk besluit heb je genomen ?"

„Het volk heeft gebrek aan de eerste levensbehoeften."

„Dat is jammer, erg jammer," zeide de markies wreed.

„Wij zwelgen van hun zweet en bloed."

„Kom, kom."

„Ze leven in een voortdurende ellende."

„Daar zijn ze voor geboren."

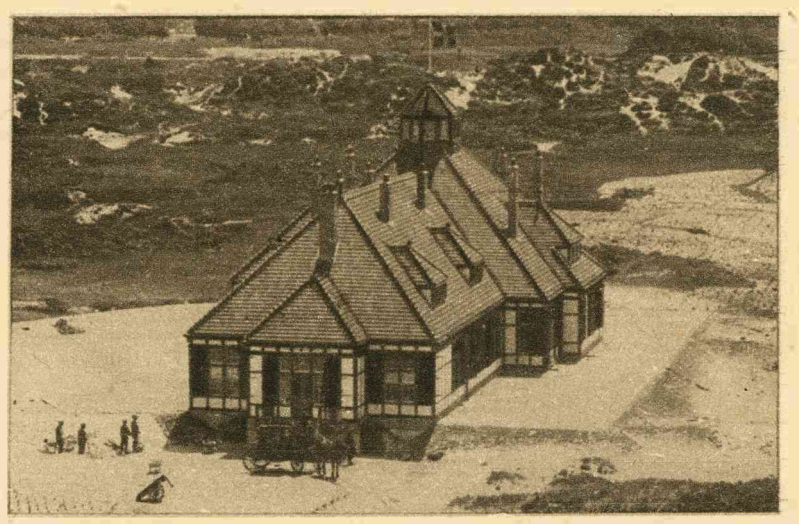

H. M. DE KONINGIN TE SCHEVENINGEN.
Het zomerverblijf van H.M. de Koningin op Scheveningen, „De Ruige Hoek", dat H.M. verleden week betrokken heeft.

„Uw geweten oom ! Ik doe een beroep op uw geweten !"

„We komen zoo niet verder, neef," zeide de markies hoofdschuddend, „en ik moet toch heusch onmiddellijk je antwoord hebben." — De neef was nog steeds doodsbleek. Vastberadenheid sprak uit zijn trekken ; zijn oogen schitterden.

„Ik laat me niet dwingen," zeide hij.

„Je blijft dus koppig ?"

„Ik zal doen wat me goeddunkt."

„Charles, Charles, weet wat je doet. Ik heb wel de macht om je in de gevangenis te brengen, doch niet om je er weer uit te halen. Waarlijk, al zou mijn eigen zoon staatsgevangene zijn, ik zou geen kans zien hem weer in vrijheid te stellen."

„Ik weet het."

„Welaan dan, domoor !"

„Ik verkoop mijn geweten niet. Ik waag den strijd."

„Zoostraks zal mijn zoon, jouw erfgenaam, hier zijn. Ik laat het hem over om verder met je te onderhandelen," zeide de markies raadselachtig. Hij gaf last zijn paard te zadelen, en was een uurtje later verdwenen, Charles achterlatend in de grootste verwarring.

Wat had de markies bedoeld ? Welke maatregelen zou hij nemen om een eventueelen aanslag op zijn vrijheid te verhinderen ? Charles zette zich aan het schrijven en was druk in zijn arbeid verdiept, toen plotseling de deur geopend werd en zijn neef in het vertrek verscheen.

„Charles, mijn vader heeft me meegedeeld dat je La Rochelle verkiest boven het verblijf op dit kasteel. Ik vind het beter dat de ruil maar vannacht meteen plaats vindt," zeide deze

„Hoe kom jij hier ?" vroeg Charles verbaasd.

„Ik heb bezit genomen van deze goederen, daar jij niet in staat zult zijn om ze te beheeren. Indien je je degen bij de hand gehad had, zou je me dien kunnen overgeven. Doch ik zie dat je dien niet hebt, en dus zullen we het maar zonder die formaliteit doen. — Doe geen moeite — je kamerdienaar en nog zulk een slaaf ligt gekneveld in zijn kamer. De meeste bedienden slapen in het bijgebouw en kunnen je van hier niet hooren, en de rest heb ik omgekocht." — Charles keek zijn neef een oogenblik aan. Zooveel de neven innerlijk verschilden, zooveel geleken zij uiterlijk op elkander. Ze waren elkanders volmaakte dubbelgangers en zelfs in dit vreeselijke oogenblik trof Charles dat nog. „Komaan neef!" — Charles Louis boog het hoofd. „Ik geef me over. Roep je mannen, ik zal gewillig meegaan. En zoo ik je mijn degen niet kan overgeven, — hier, neem dan mijn zegelring."

Bedachtzaam nam de neef den ring aan, en schoof dien aan zijn vinger, zeggende: „Ik weet niet wie de lieden zijn die mijn vader gestuurd heeft. Ik heb ze buiten in het donker ontmoet. Ze wachten in het woonvertrek, je kunt ze dus zelf roepen."

Charles stond op en riep in de deuropening : „Mannen ! Komt hierheen." En toen eenige zwijgende figuren in het vertrek traden : „Neemt hem gevangen."

„Neen, niet mij, maar hem !" riep de neef uit.

„Laat u niet misleiden," zeide Charles ernstig en op zijn neef wijzend: „Wij lijken wel op elkander, doch hij is de markies en niet ik. Kijk maar naar den zegelring aan zijn vinger!"

De neef was zoo verbluft dat hij geen woord kon uiten. De aanvoerder der soldaten bekeek den zegelring, lachte goedkeurend, en de neef werd in Charles' plaats in den duisteren nacht naar de staatsgevangenis gevoerd . . . .

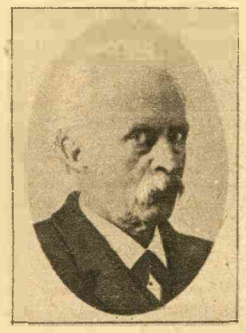

L. F. BRANDT BUYS. †

P. BERKHOUT. †

G. J. WIND.

Te Velp is op 69-jarigen leeftijd overleden de heer L. F. BRANDT BUYS, een alom bekend toonkunstenaar. — In den ouderdom van 59 jaar is te 's-Gravenhage overleden de heer P. BERKHOUT, hoofdopzichter in Algemeenen Dienst van den Provincialen Waterstaat in Zuid-Holland. — Den 1sten Juli herdacht de heer G. J. WIND, adjunct-directeur van het Rijks Opvoedingsgesticht De Kruisberg bij Doetinchem, zijn 25-jarig ambtsjubileum. Den gezienen jubilaris ontbrak het niet aan sympathiebetuigingen.

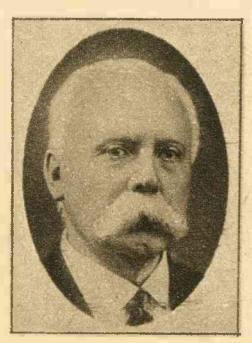

R. NICOLAÏ.

TH. J. A. BOSMAN.

F. LIEFTINCK †.

De heer R. NICOLAÏ, controleur der grondbelasting te Utrecht, herdacht zijn 40-jarig ambtsjubileum. — Tot deken van Amsterdam is benoemd de Zeereerw. heer Th. J. A. BOSMAN, Kanunnik en Rector Moderator van Geloof en Wetenschap te Haarlem. — Te Haarlem is overleden de heer F. LIEFTINCK, lid der Tweede Kamer voor Zutphen. Hij was de nestor der Kamerleden en had jarenlang zitting voor het district Franeker.

HEVIGE BRAND TE AALSMEER.
Verleden week woedde te Aalsmeer een hevige brand, waardoor een aantal huizen totaal verwoest werden. Onze foto geeft een overzicht van de ruïnes van twee verbrande boerderijen.

HET OPENLUCHTSPEL KAÏN DOOR Dr. J. CRETS.
Van het Openluchtspel Kaïn, spel van liefde en haat door Dr. Jozef Crets, dat te Heemstede in het fraaie wandelbosch Groenendaal opgevoerd werd, geven wij hierboven een scène weer. V.l.n.r.: Kaïn, Adam, Abel, Lebuda, Aclima en Eva.